GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Conclusions.

Opinió | 01/04/2009 | 10:32

Des de Catalunya hem de ser capaços d'analitzar en què hi hem contribuït.

Començant per la crisi econòmica i política, i les seves conseqüències socials. Però, anant més enllà, i analitzant també la falla de valors ètics i cívics que ha contribuït a desfermar la crisi. I això a molts nivells, des del personal i del nostre país fins el més global. I finalment analitzant si en el nostre cas concret, és a dir, a Catalunya i a Espanya, a tot això no s'hi ajunta una altra crisi, una crisi de projecte.

I la conclusió –la nostra, si més no– és que sí. En part provocat per totes les altres crisis, però sobretot –sobretot– a causa d'una dinàmica pròpia. El projecte no només polític o econòmic sinó de dimensió històrica, de valors compartits, de normes de convivència i de comunió d'esforç que hi ha hagut en la relació entre Catalunya i la resta d'Espanya durant els darrers quaranta anys ha entrat en crisi. Com dèiem dimarts passat, el projecte s'ha esguerrat.

EL PROJECTE S'HA ESGUERRAT

Des de Catalunya hem de ser capaços d'analitzar en què hi hem contribuït. Ja ho hem fet. Potser ho haurem de seguir fent. Però de moment no cal. Perquè és un exercici que no té sentit fer-lo un tot sol. També s'ha de fer des de l'altra banda. I això, de moment, no es fa. Des de la resta d'Espanya no es fa perquè encara estan molt cofois amb l'evolució econòmica i social dels últims 20 anys –el miracle espanyol, com hi va haver un miracolo italiano –, i perquè això i la situació catalana en conjunt difícil han fet que del respecte, i de vegades una certa admiració, envers Catalunya passessin a una certa displicència i a la satisfacció típica del nou ric envers el que ja no veuen com a tan fort.

Ara estan convençuts que per fer l'Espanya que volen fer no necessiten Catalunya (a part de la contribució anyal del 9% del dèficit fiscal català). Fins i tot no s'adonen que sense la tremenda aportació de la Unió Europea el milagro español no s'hauria produït. I és que l'èxit ràpid i espectacular fa perdre el món de vista.

PER TANT, ENS HEM DE PREPARAR PER UNA ETAPA DE TREBALL INTERN

De Catalunya endins. D'aprofitament del que tenim, de tots els nostres recursos. Recursos econòmics i tècnics, intel•lectuals i morals. I això no serà possible sense disciplina interna, sense autoexigència. De fet, sense patriotisme.

Per aprofitar al cent per cent els nostres recursos ens cal recuperar la mentalitat de la sobrietat i de l'eficàcia, la cultura de l'esforç i de l'exigència, i el sentit del bé comú. I hem de rebutjar decididament la cultura del no, la protesta per la protesta, la condescendència amb l'incivisme, el preciocisme narcisista, l'espectacle, la fatxenderia, la lleugeresa.

Som i serem un país mediterrani i que sap gaudir de la vida, però en els nostres millors moments hem sabut combinar això amb un rigor ètic i un concepte exigent de la societat que ha produït una barreja d'alta eficàcia i qualitat.

Sense el plus que això ens pot donar no ens en sortirem. Perquè la gracieta d'en Francesc Pujols –"arribarà un dia que els catalans pel fet de ser catalans a tot arreu ho tindrem tot pagat"–, que sempre va ser una ximpleria, ara en part és veritat, però a l'inrevés: "els catalans, pel fet de ser catalans, hauran de pagar més que els altres". I la paradoxa és, i serà, que amb aquesta segona versió hi sortirem guanyat. Sí, si ho assumim bé hi sortirem guanyant. Perquè treballarem millor i traurem més profit del que tenim.

No serà el primer cop que això passa. Hi ha hagut èpoques que no teníem més que ara –de fet teníem menys–, i vàrem fer més. En realitat vàrem excel•lir. Però ara no serà així si ràpidament i a fons no canviem de manera de fer. En la política, en el discurs a la societat, en les actituds bàsiques.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/12430-conclusions.htm